Raotin varovasti silmiäni. Auringon kirkkaat säteet lämmittivät kasvojani. Näin ikkunasta kesäisen taivaan, jolla lipui vain muutama valkoinen pilvenhattara. Avonaisesta ikkunasta tulvi sisälle lintujen iloista sirkutusta, mikä täydensi uuden, ihanan kesäaamun. Suljin silmäni ja käänsin kylkeä. Lämmin tyyny ja pehmeä peitto tuntuivat ihanilta ja turvallisilta vielä unista ihoani vasten. Oli kesälomani ensimmäinen päivä, mikä tarkoitti sitä, että sain vihdoin nukkua aamulla vähän pidempään kuin puoli viiteen. Avasin silmäni uudestaan ja tajusin tuijottavani noin kolmekymmentävuotiaan miehen komeita kasvoja. Kasvot olivat erittäin hyvälinjaiset ja aurinko oli paahtanut niistä kauniin ruskeat. Nenä oli sopusuhtainen, joskin varrestaan aavistuksen vino. Suu oli hyvämuotoinen ja huulet minun makuuni juuri sopivan täyteläiset. Tiesin sileiden silmäluomien, joita reunustivat pitkät mustat ripset, peittävän alleen tummanruskeat silmät. Nuo silmät muistuttivat minua aina sulasta suklaasta, ja niiden katse oli lähes poikkeuksetta intensiivinen. Miehen treenattu ylävartalo oli minua kohti. Hänen lihaksikkaat kätensä olivat koukussa pään alla, mikä sai hänen hauiksensa näyttämään entistäkin paremmilta. Peitto kulki litteän vatsan poikki ja tiesin, että peiton alla olivat miehen lihaksekkaat jalat, joita peitti kiharainen tummanruskea karvapeite, sekä jalkaterät, joiden varpaista ukkovarpaiden viereisimmät olivat pisimpiä. Viimeisenä katseeni kulkeutui hänen tummanruskeisiin, lyhyisiin hiuksiinsa, jotka olivat suloisesti sekaisin nukkumisen jäljiltä. Laskin varovasti käteni miehen hiusten sekaan ja silitin niitä. Ensin ei tapahtunut mitään, mutta hetken kuluttua mies liikahti. Hitaasti mies kääntyi selälleen, venytteli käsiään ja avasi silmänsä. Hän katsoi minua noilla ihanilla suklaasilmillään ja tunsin kummallisen muljahduksen mahassani. Olin usein hänen silmiinsä katsellessani ajatellut, että mikäli silmiin voisi upota, minä luultavasti uppoaisin näihin kuin mansikka sulaan suklaaseen. -Huomenta, mies sanoi hiljaa aamunkarhealla äänellään. -Huomenta, vastasin hymyillen. -Nukuitko hyvin? mies kysyi samalla, kun veti minut kainaloonsa vahvalla käsivarrellaan. -Erittäin hyvin, nyökkäsin. Hymy oli levinnyt koko kasvoilleni ja tunsin, kuinka hehkuin. -Niin minäkin. Kukapa ei, tällaisen kaunottaren vieressä, mies sanoi ja suukotti otsaani. Nauroin. Miehen, nimeltään Markuksen, kehut saivat minut aina tuntemaan oloni prinsessaksi, maailman halutuimmaksi naiseksi. Markus jakeli kohteliaisuuksia paljon ja erittäin spontaanisti eikä niihin tuntunut kyllästyvän koskaan. -Minulla oli ihana ilta, kuiskasin. -Minulla oli vielä ihanampi, Markus sanoi. Viime yönä oli ollut täysikuu ja me olimme olleet romanttisella kuutamokävelyllä sekarotuisen koirani Nopan kanssa. Olin nauttinut retkestä valtavasti ja olimme olleet ulkona lähes puoli kolmeen asti. Samassa Noppa huomasi meidän olevan hereillä ja hyppäsi innokkaasti väliimme. Se oli suuri valkoinen koira, jossa oli ruskeita läiskiä. Sen molemmat korvat olivat ruskeat ja samoin vasenta suklaasilmää ympyröi ruskea laikku. Noppa oli nyt 6-vuotias ja se oli ollut minulla ihan pikkuisesta pennusta saakka. Meillä oli vahva side ja oli selvää, että olimme hirveän tärkeitä toisillemme. -Huomenta Noppa, Markus sanoi koiran lipoessa miehen naamaa. Pidin Markuksesta niin paljon osittain sen takia, että hän tuli hyvin toimeen Nopan kanssa eikä koskaan valittanut, vaikka koira olisi tunkenut samaan sänkyyn. -Mitä kello on? Markus kysyi seuraavana ja käänsi katseensa innokkaasti hyörivästä koirasta minuun. -Kahdeksan, vastasin. -Minun täytyy lähteä pian, Markus katsoi silmiini tiukasti. -Tiedän, sanoin painaessani katseeni alaspäin. -Viola alkaa muuten ihmetellä, mies selitti. -Tiedän, tiedän, tiedän, vastasin, katse visusti patjassa. -Olisi vain ihanaa saada viettää kokonainen päivä yhdessä, lisäsin hiljaisella äänellä. -Tiedän. Minäkin haluaisin sitä, usko pois. Niin kovasti, olisin ikionnellinen, jos saisin olla kokonaisen päivän täällä luonasi. Mutta se ei ole niin helppoa. -Tiedän. Nousin istumaan ja aloin etsiä vaatteitani lattialta. Noppakin hyppäsi alas sängystä ja juoksi olohuoneeseen odottamaan ulospääsyä. -Hei. Tule tänne, Markus sanoi. Varovasti, mutta tiukasti hän veti

minut syliinsä istumaan, kasvot häneen päin. Sieraimeni täyttyivät Markuksen ihanasta, miehekkäästä tuoksusta. En olisi halunnut päästää miestä menemään, mutta minulla ei ollut vaihtoehtoja. Markus otti kasvoni käsiensä väliin, katsoi minua tiukasti silmiin ja sanoi: -Minä rakastan sinua. -Niin minäkin sinua, vastasin tuskin kuuluvalla äänellä. Suutelimme. Tällaiset aistikkaat suudelmat toivat aina mieleen ensisuudelmamme. Se oli tullut täysin yllättäen ja oli meinannut viedä jalat altani. En vieläkään ollut tottunut siihen, kuinka hyvä suutelija Markus todella oli. Kun selvisin ajatuksistani, Markus oli jo kiskonut farkut jalkaansa ja oli pujottautumassa valkoiseen T-paitaansa. Hän haroi hiuksiaan vähän toisella kädellään ja tuli sitten luokseni. Painettuaan vielä pehmeän suukon huulilleni hän kuiskasi: -Nähdään illalla, kaunokainen. -Nähdään. Kuulin Markuksen askelien äänet vanhoilla puurappusillani ja pian ulko-ovi kolahti hänen perässään. Hän käynnisti autonsa ja hiljalleen auton tasainen moottorin hurina loittoni kuulumattomiin. Istuin sängyssä pitkään kädet koukistettujen polvieni ympärillä. Ajattelin Markusta ja minua sekä sitä, miten meistä oli tullut… rakastavaisia. Olimme työskennelleet samassa työpaikassa jo puolitoista vuotta, siitä lähtien, kun minä olin saapunut sinne. Toimin itse urheilutoimittajana eräässä lehdessä ja Markus oli koko urheiluosaston pomo. Heti, kun olin aloittanut työt, olin huomannut Markuksen katsovan minua jotenkin eri tavalla. Pitkään olin sanonut itselleni, että kuvittelin vain enkä ollut päästänyt mielikuvitustani vaeltelemaan, sillä olin huomannut sormuksen Markuksen vasemmassa nimettömässä. Kerran, piakkoin tuloni jälkeen Markus oli minua jo yrittänyt iskeä firman pikkujouluissa. Silloin en kuitenkaan ollut lämmennyt miehelle lainkaan ja olin sanonut hänelle suoraan, mitä ajattelin pettäjistä. Pikkuhiljaa, Markuksen tiiviin piirityksen ansiosta, meistä oli kuitenkin tullut ystävät. Saatoimme puhua lähes mistä vain ja toisinaan Markus purki minulle huoliaan. Lopulta eräänä iltana, kun olimme kahdestaan työpaikalla, päädyimme suutelemaan. Sen jälkeen paluuta ei enää ollut. Markus oli pyyhkäissyt jalat altani ja vaikka suhde aiheutti minulle huonoa omaatuntoa, en pystynyt lopettamaan sitä. Markuksella nimittäin oli kuin olikin vaimo, Viola. Olin nähnyt naisen muutamia kertoja, mutten koskaan ollut jutellut tälle. Viola oli kaunis ja erittäin hyvävartaloinen. Hän oli pitkä ja urheilullisen hoikka. Hänen ruskeat hiuksensa, joissa oli hieman vaaleampia raitoja, olivat kadehdittavan paksut ja hyväkuntoiset. Viola pukeutui aina muodikkaasti ja sekä hänen meikkinsä että hiuksensa olivat aina viimeisen päälle. Viola oli sellainen nainen, joka kaduilla kulkiessaan käänsi varmasti paljon katseita. Työpaikalla ihmiset, jotka olivat tavanneet Violan, kehuivat naista aina erittäin herttaiseksi ja mukavaksi ihmiseksi. Markukselta olin kuitenkin saanut täysin päinvastaisen kuvan. Ehkä juuri sen takia, mitä Markus minulle usein kertoi, en lopettanut suhdetta siihen paikkaan. Markus oli kertonut, miten rankkaa hänellä oli Violan kanssa ja kuinka nainen ei tehnyt häntä onnelliseksi. Viola oli kuulemma erittäin mustasukkainen, kevytkenkäinen, pinnallinen, jatkuvasti äkäinen ja pihtasi. Kerran Viola oli kuulemma lyönyt toista parin 8-vuotiaista tytöistä poskelle, kun tämä oli vahingossa katkaissut äitinsä uuden huulipunan. Myöskään eläimistä ei Viola pitänyt ja sen vuoksi Markus ei saanut ottaa koiraa, vaikka sitä niin kovasti toivoi. Kuunnellessaan Markuksen juttuja minun sydämeni oli heltynyt. Minä todella säälin miestä. Olin usein kysynyt, miksei hän ottanut eroa, mutta ymmärsin kyllä syyn. Parilla oli kolme lasta; 8-vuotiaat kaksostytöt Lilli ja Petra sekä 3-vuotias Rudolf-poika. Markus ei halunnut pelkäksi viikonloppuisäksi ja hän sanoi tietävänsä, että mikäli hän jättäisi Violan, tekisi nainen kaikkensa pilatakseen ex-miehensä välit lapsiin. Markuksen jutut olivat saaneet aikaan sen, etten juurikaan säälinyt petettyä vaimoa tai tuntenut oloani syylliseksi hänen takiaan. ”Violakin varmasti pettäisi, jos se vain juolahtaisi hänen mieleensä,” Markus oli kerran lohduttanut minua, kun huonon omatunnon puuska oli saanut minut valtaansa erään yhteisen iltamme aikana.

Vaikken siis juurikaan säälinyt Markuksen petettyä vaimoa, tunsin kuitenkin ehdottomasti huonoa omatuntoa. Pettäminen oli mielestäni ehdottoman väärin. Olin aina ajatellut, etten voisi ikimaailmassa pettää tai seurustella pettäjän kanssa ja että ihmisten pitäisi sopia asiat keskenään ennen kuin sotkevat siihen muita osapuolia. Olin pitänyt pettäjiä alhaisena roskasakkina, jotka vain särkevät muiden sydämiä pelkäksi huvikseen. Ihmisiä, jotka seurustelevat pettäjien kanssa, olin taas pitänyt vähintään yhtä pahoina. Kuinka kukaan voi tehdä semmoista toiselle ihmiselle? Kuinka kukaan voi seurustella semmoisen iilimadon kanssa? olin ajatellut. Ja siitä huolimatta minä itse olin päätynyt pettäjän rakastajattareksi, toiseksi naiseksi. En ollut ylpeä tilanteestani, mutta viikkojen saatossa olin tottunut siihen. Enää en potenut huonoa omaatuntoa aivan koko aikaa ja saatoin jopa kokonaan unohtaa Violan ollessani Markuksen kanssa. En kuitenkaan huudellut salasuhteestamme, olin kertonut siitä vain muutamalle läheisimmälle ystävälleni. Rea työskenteli kanssani samassa paikassa ja tunsi sekä minut että Markuksen. Olimme olleet ystäviä aivan pikkutytöistä lähtien, siis jo ennen yhteistä työpaikkaa. Rea oli toki oppinut tuntemaan myös Markuksen jollain tapaa työskenneltyään tämän alaisena yli kolme vuotta, mutta koskaan hän ei ollut ollut läheskään yhtä läheisissä väleissä miehen kanssa, mitä minä. Myös Violan Rea oli luonnollisesti tavannut useasti. Rea ei hyväksynyt suhdettani, mutta enää hän ei yrittänyt kääntää päätänikään. Ensimmäiset kuukaudet hän oli kiivaasti yrittänyt saada minua eroon Markuksesta. Hän väitti Markuksen valehtelevan vaimostaan ja avioliitostaan ja sanoi, että Markus oli Playboy isolla P:llä. Vahinko oli kuitenkin jo tapahtunut ja olin korviani myöten rakastunut. Niinpä useiden inttämisyritysten ja taivuttelujen jälkeen Rea huomasi työnsä olevan turhaa. Nykyään hän suostui juttelemaan suhteestani ja ymmärtämään rakkauteni, mutta edelleen hän oli vakaasti sitä mieltä, että Markus oli sika, joka vain käytti minua omaksi tyydytyksekseen. Markuksen lähdettyä päiväni kului kuin horroksessa. Odotin jo malttamattomana iltaa, jolloin mies palaisi. Ihmettelin, ettei Markuksesta kuulunut mitään koko päivänä, sillä yleensä hän tekstaili pitkin päivää. Oletin kuitenkin, että hän oli nyt kiireinen Violan kanssa, töissä tai muuten enkä siksi jaksanut vaivata asialla päätäni. Yritin pysyä kiireisenä, jotta aika kuluisi mahdollisimman nopeasti. Pesin useamman koneellisen pyykkiä, siivosin keittiön kaappeja, laitoin ruokaa, imuroin ja kitkin kasvimaata ja puutarhaa ulkona. Kun kello läheni kuutta, otin kirjan ja pyyhkeen mukaani ja menin makaamaan pihamaalle aurinkoon. Heinäkuinen aurinko porotti selkääni lämpimästi ja pystyin tuntemaan, kuinka D-vitamiini imeytyi ihooni. Noppa tuli ja käpertyi viereeni ja sen karva tuntui ihanan turvalliselta paljasta reittäni vasten. Torkahdin pihalla hetkeksi ja kun heräsin, kello oli jo puoli yhdeksän ja aurinko oli laskeutunut pihaa reunustavien puiden latvojen taa. Vilunväristykset kulkivat pitkin kehoani ja hipsin äkkiä sisälle. Pukeuduttuani aloin laittamaan ruokaa itselleni ja Markukselle, jonka oli määrä tulla vain puolen tunnin päästä. Puhelimeeni ei vieläkään ollut tullut viestejä tai puhelua Markukselta, mikä sai minut ihmettelemään aiempaa enemmän. Huolestuin ensimmäisen kerran kuitenkin vasta kymmenen aikaan, kun Markusta ei alkanut kuulua. Hän oli usein ylitöissä ja tuli sen vuoksi paljon sovittua myöhemmin, mutta yleensä hän sentään oli soittanut tai lähettänyt viestin. Nyt hänestä ei kuitenkaan ollut kuulunut pihahdustakaan. Puoli yhdeltätoista yritin soittaa Markukselle, mutta puhelin oli kiinni. Yllätyin asiasta, mutta tajusin miltei heti, mistä luultavasti oli kysymys. Markukselle oli tullut ongelmia Violan kanssa ja hänen oli täytynyt jäädä kotiin. Kenties Viola epäili jotain eikä Markus ollut siksi voinut edes ilmoittaa minulle mitään.
-Taisimmekin tänä iltana jäädä kahdestaan, Noppa, totesin vartin yli yksitoista, kun Markusta ei vieläkään alkanut kuulumaan. Harmissani söin oman osani ruuasta ja pakastin loput. Tällaista se oli olla toinen nainen… Loppupeleissä vaimo meni aina minun edelleni, totta kai. Istuin

television ääreen katsomaan elokuvaa, mutta todellisuudessa ryvin itsesäälissä, murheessa ja huonossa omatunnossa. Noppa huomasi, että jokin oli vialla ja se tunki samettisen kuononsa syliini ja makasi siinä vieressäni koko illan. Lopulta olin niin väsynyt, että raahauduin sänkyyni ja nukahdin ennen kuin ehdin vetää edes peittoa päälleni. Jatkuu...